

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 909: Cho Nên Bỏ-Tát Lúc Tu Nhân, Ưng Vô Sở Trụ, Mà Sanh Tâm Lục Độ

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 077)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Cho nên, Bỏ-tát lúc tu nhân, ưng vô sở trụ (không dính mắc vào đâu), mà sanh tâm Lục độ.】

Đây là trong “Kinh Kim Cang”, Phật đã từ bi hết lời khuyên bảo chúng ta, không chỉ ba lần, bốn lần, mà là quá nhiều lần rồi, Ngài cứ lặp đi lặp lại để nhắc nhở chúng ta. Lục độ, chính là làm một tấm gương tốt cho người khác xem.

Bồ thí, chính là quý vị có thể buông xả được, có thể xả bỏ được. Người thế gian việc gì cũng muốn đạt được, còn ta thì có thể xả bỏ. Mỗi người đều muốn có được, thì thế gian này sẽ không thể rời khỏi sự phân tranh, không thể rời khỏi sự đấu tranh. Làm thế nào để mọi người đều không tranh giành? Xả bỏ! Cho nên, Phật Bỏ-tát làm một tấm gương, thấy đều xả bỏ, dùng điều này để cảm hóa nhân tâm; mọi người đều xả bỏ rồi thì thế gian này sẽ không còn tranh giành nữa, không có đấu tranh thì sẽ hòa bình, sẽ chung sống hòa thuận với nhau.

Phật dạy chúng ta trì giới, trì giới là tuân thủ pháp luật, những ý nghĩa này đều phải hiểu cho rõ. Đừng nghĩ rằng trì giới chỉ là giữ Năm giới, Mười giới cùng những giới luật này, nếu nghĩ như vậy thì phạm vi của quý vị quá chật hẹp rồi. Ý nghĩa chân thật của trì giới chính là tuân thủ pháp luật, giữ gìn quy củ. Người người đều giữ đúng luật pháp, người người đều giữ quy củ, người người đều giữ lễ, quý vị thử nghĩ xem thế giới này sẽ tốt đẹp biết bao!

Bỏ-tát phải làm gương cho chúng sanh xem, không đơn thuần chỉ là “ngôn giáo” (dạy bằng lời nói), mà phải “thân giáo” (dạy bằng hành động thực tế). Chính mình làm không được mà đi khuyên người khác làm, thì người ta làm sao chịu tin? Cho nên, bản thân mình trước tiên phải làm được, thực sự chịu buông xả, thực sự tuân thủ pháp luật.

Nhẫn nhục là nhẫn nại, bất luận là chuyện lớn hay chuyện nhỏ, bất luận là đối người hay đối việc, đều phải có sự kiên nhẫn.

Tinh tấn là cầu tiến bộ. Tục ngữ có câu “Không tiến ắt lùi”, thời đại luôn luôn tiến về phía trước, nên chúng ta cũng phải tiến bộ. Sự tiến bộ học từ đâu? Là cải tiến, sửa chữa lại những sai lầm thì chúng ta liền tiến lên phía trước.

Thiền định chính là trong lòng có chủ tể, không bị cảnh giới bên ngoài cảm dỗ; người này có định công, đối với “Tài, sắc, danh, thực, thù” (tiền tài, sắc dục, danh vọng, ăn uống, ngủ nghỉ), tức là ngũ dục lục trần ở bên ngoài, mà quý vị ở trong các cảnh giới này vẫn không động tâm, thì đây gọi là Thiền định.

Bát-nhã là trí huệ, đối với tất cả các pháp thế gian và xuất thế gian, quý vị đều thấy rõ ràng, minh bạch, đây là Bát-nhã. Sáu cương lĩnh tu hành này của Bồ-tát, thuật ngữ Phật giáo gọi là Lục độ.

Chúng ta phải tuân theo sáu cương lĩnh này để sống qua ngày, tuân theo sáu cương lĩnh này để làm việc, để công tác, tuân theo sáu cương lĩnh này để đối nhân xử thế tiếp vật, đây chính là quang minh biến chiếu (ánh sáng chiếu soi khắp nơi). Từ đây có thể thấy, trong Phật pháp không có một chữ nào, không có một câu nào là lời nói suông. Từng câu từng chữ đều được áp dụng thiết thực vào trong cuộc sống của chúng ta, rồi sau đó quý vị mới thể hội được rằng, những gì Phật pháp mang lại cho chúng ta là sự thọ dụng chân thật.

Tất cả mọi học thuật ở thế gian đều không có được sự thiết thực như Phật pháp, không có lấy một chữ nào là lời nói suông hay là dư thừa không cần thiết, hoàn toàn không có! Chúng ta đi học ở trường, học suốt mấy chục năm, những thứ học được khi bước ra xã hội, thành thực mà nói là “sở học phi sở dụng” (những gì được học không phải là thứ được dùng đến), hoàn toàn không thể áp dụng được. Dẫu có dùng được đi chăng nữa, thì cũng chỉ là mấy phần trên tổng số mà thôi; không giống như Phật pháp, Phật pháp thì quý vị có thể áp dụng được một trăm phần trăm, thậm chí nếu quý vị biết cách dùng thì còn hơn thế nữa, biết cách dùng thì một trăm phần sẽ nhân lên đến một ngàn phần. Nguyên lý này, nếu quý vị đem nó ra mở rộng ứng dụng, thì thật là bất khả tư nghị, không chỉ dừng lại ở mức một trăm phần trăm; cốt yếu là xem quý vị có thật sự hiểu hay không, quý vị có thật sự biết cách dùng hay không.

Cho nên, “vô trụ sanh tâm” chính là tổng cương lĩnh, tổng nguyên tắc của vô lượng pháp môn.